

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4C/94/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616204376
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Ernestová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7616204376.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Alena Ernestová, v právnej veci navrhovateľa: Z. S. H.. XX.XX.XXXX, S. XX, zast. JUDr. Zuzanou Kollárovou, advokátkou, Zimná 59, Spišská Nová Ves, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, Bratislava, o zaplatenie 1 364,91 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 1.364,91 eur a na trovách konania na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Zuzany Kollárovej 383,76 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť štátu na účet tunajšieho súdu na súdnom poplatku z odporu 81,89 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť povinný zaplatiť štátu na účet tunajšieho súdu na súdnom poplatku z návrhu 81,89 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu priznania peňažného plnenia vo výške 1.364,91 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že 16.08.2010 so žalovaným účastníkom a to spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. uzavrel zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol navrhovateľovi poskytnutý úver vo výške 600,-- eur spolu s príslušným poplatkom vo výške 582,-- eur, ktorý sa navrhovateľ zaviazal zaplatiť žalovanému účastníkovi v mesačných splátkach po 94,-- eur od 25.09.2010. Navrhovateľ postupným splácaním zaplatil odporcovi celkovo 1.964,91 eur, pričom tvrdenie tejto skutočnosti preukázal výpisom z registra splátok odporcu.

V ďalšom poukázal na skutočnosť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, aj náležitosti špecifikované v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom cituje ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) a § 9 ods. 1, 2 písm. a) až k), r), y) a § 10 ods. 1. Navrhovateľ v návrhu tvrdí, že zmluva uzavretá so žalovaným účastníkom dňa 16.08.2010 neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. a), f), i), j), k), r), y), teda neobsahuje druh spotrebiteľského úveru, dobu trvania spotrebiteľského úveru a termín jeho konečnej splatnosti, úrokovú sadzbu, ročnú priemernú mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, výšku, počet a termíny splátok istiny a iných poplatkov príp. poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splnenia, výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára a priemernú hodnotu RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok, platnou priemernou hodnotou RPMN na

príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 dní po zverejnení priemernej hodnoty RPMN za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Na základe uvedeného navrhovateľ tvrdil, že spotrebiteľský úver na základe zmluvy sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) považuje za úver bezúročný a bez poplatkov a keďže navrhovateľ zaplatil odporcovi 1.964,91 eur a mal zaplatiť 600,-- eur, došlo na strane odporcu k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko získal majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. Napriek výzve adresovanej odporcovi, k dohode účastníkov konania nedošlo, nakoľko odporca argumentuje, že účastníci zmluvného vzťahu, a to najmä navrhovateľ, podpísal zmluvu o úvere ako osoba podnikajúca a peňažné prostriedky mu boli poskytnuté na výkon povolania, z tohto dôvodu sa na neho nevzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z.

Súd vykonal dokazovanie, vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s listinnými dôkazmi, časťou uznesení exekučného spisu sp.zn. 10Er/311/2015 a zistil tento skutkový stav:

Na základe zmluvy o úvere uzavretej dňa 16.08.2010 bol navrhovateľovi zo strany odporcu poskytnutý úver vo výške 600,-- eur, ktorý bol zvýšený o poplatok 528,-- eur, teda celkovo mal navrhovateľ odporcovi zaplatiť sumu 1.128,-- eur v mesačných splátkach po 94,- eur v počte 12, počnúc dňom 25.09.2010. Zo zmluvy o úvere, ktorá je nečitateľná vyplýva, že v zmluve je zaškrtnutá položka, podľa ktorej mal úver slúžiť na účely povolania. Navrhovateľ žalovanú sumu riadne nesplácal.

Na návrh navrhovateľa bol pod č.k. 4C/94/2016-13 dňa 31.03.2016 vydaný platobný rozkaz, ktorým súd návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovel a zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 1.364,91 eur a nahradiť trovy konania v celkovej výške 287,82 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Proti platobnému rozkazu podal odporca odpor, v ktorom vznáša námietku miestnej nepríslušnosti dôvodiac tým, že navrhovateľovi nie je možné priznať postavenie spotrebiteľa, preto miestnu príslušnosť je potrebné posudzovať v zmysle § 84 O.s.p. so záverom, že na konanie je príslušný všeobecný súd účastníka, proti ktorému návrh smeruje. Vo vzťahu k posúdeniu zmluvy o úvere odporca jednoznačne poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ uzavrel zmluvu s veriteľom pod obchodným menom Z. S. ako fyzickou osobou, ktorý bol označený identifikačným číslom XXXXXXXXX, preto nie je možné na zmluvu o úvere aplikovať ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, keďže ide o absolútny obchod v zmysle Obchodného zákonníka, ktorý v zmysle § 497 a nasl. upravuje právne vzťahy týkajúce sa zmluvy o úvere. V ďalšom poukazuje odporca na skutočnosť, že navrhovateľ nepoužil finančné prostriedky pre svoju osobnú potrebu, ale na účely podnikania a práve preto je potrebné tento nárok navrhovateľa posúdiť ako absolútny obchod podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

Oboznámením sa s listinnými dôkazmi súd zistil, že dňa 16.08.2010 uzavrel navrhovateľ s odporcom zmluvu o úvere, na základe ktorej bol navrhovateľovi poskytnutý úver vo výške 600,-- eur, ktorý bol zvýšený o poplatok 528,-- eur, teda celkovo mal navrhovateľ odporcovi zaplatiť sumu 1.128,-- eur v mesačných splátkach po 94,- eur v počte 12, počnúc dňom 25.09.2010. Zo zmluvy o úvere, ktorá je nečitateľná vyplýva, že v zmluve je zaškrtnutá položka, podľa ktorej mal úver slúžiť na účely povolania. Okrem rodného čísla navrhovateľa a čísla občianskeho preukazu, sa v zmluve uvádza aj identifikačné číslo navrhovateľa a to číslo 37946226. Súdu boli poskytnuté na oboznámenie aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré sú nečitateľné a z ktorých súd absolútne nie je schopný posúdiť jednotlivý text uvedený pod konkrétnymi bodmi 1-79 všeobecných podmienok poskytnutia úveru.

Právna zástupkyňa navrhovateľa reagovala na zaslaný opis odporu žalovaného účastníka tvrdiac, že okolnosti uvádzané v obsahu vyjadrenia žalovaného účastníka sú zavádzajúce a nepravdivé. Tvrdila, že v predmetnej veci ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, preto na konanie v zmysle § 52 ods. 2 O.s.p. je príslušný Okresný súd Spišská Nová Ves, ktorý je z hľadiska miestneho, finančného a časového pre navrhovateľa dostupnejší. Vo svojom vyjadrení tvrdila, poukazujúc na ustanovenie § 52 ods. 3,4, § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, že v čase uzatvárania predmetnej zmluvy navrhovateľ nebol fyzickou osobou - podnikateľom, pričom túto skutočnosť preukázala internetovým výpisom zo živnostenského registra, nakoľko identifikačné číslo uvedené v úverovej zmluve nie je a nebolo na živnostenskom úrade registrované, teda navrhovateľ nemohol zmluvu o úvere podpisovať v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, keďže žiadnu podnikateľskú činnosť nevykonával a ani nevykonával.

Tvrdila, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.08.2010 uzavretá medzi navrhovateľom ako spotrebiteľom (nie podnikateľom) a odporcom ako dodávateľom (veriteľom) je zmluvou spotrebiteľskou, preto je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom poukázala na uznesenie Ústavného súdu SR č. I.ÚS 402/2013-10, z ktorého citovala: „Niet žiadneho dôvodu, aby na predmetnú právnu vec spotrebiteľskej povahy nemala dopadať právna ochrana vyplývajúca z ustanovenia § 54 Občianskeho zákonníka, pričom odvolací súd považuje za spotrebiteľské zmluvy vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy za typické občiansko-právne vzťahy. Odvolací súd nijako nepopiera argumenty tvrdiace to, že úver je absolútnym obchodom a že na úver dopadá tretia časť obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy, avšak predmetná vec je o spotrebiteľskej zmluve, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou a ustanoveniami občianskeho zákonníka. Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu, teda o typický občianskoprávny vzťah, pričom úverovanie spotrebiteľov patrí medzi najfrekventovanejšie občianskoprávne vzťahy“.

Poukázala na skutočnosť, že je náležité a plné v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa vzhľadom na duplicitnú právnu úpravu rovnakých inštitútov súkromného práva dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskoprávných vzťahoch a nie podnikateľské právo, nakoľko spotrebiteľské právo má prednosť (rozsudok NS SR vo veci 5MCdo 20/2009, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica vo veci 61 Cb 221/2009).

Navrhovateľ síce nepoprel platnosť zmluvy o úvere, ale tvrdil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere z dôvodu absencie náležitostí uvedených v ustanovení § 9 ods. 2 písm. a), f), i), j), k), r), y) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a o pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platných v čase uzavretia zmluvy, sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona, považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľ prostredníctvom právnej zástupkyne trval na tom, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

V ďalšom súd oboznámil predložené listinné dôkazy a to trestný rozkaz vydaný Okresným súdom Spišská Nová Ves sp.zn. 3T/21/2012 zo dňa 03.12.2012, ktorým súd navrhovateľa uznal za vinného z dôvodu, že na základe nesprávnych informácií, ktoré poskytol spoločnosti Pohotovosť s.r.o. získal úver vo výške 600,- eur, čím túto spoločnosť uviedol do omylu a bol odsúdený za trestný čin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona.

V ďalšom sa súd oboznámil s časťou exekučného spisu sp.zn. 9Er/789/2013 a to uznesením zo dňa 03.12.2013. Týmto uznesením, ktoré bolo vydané na návrh oprávneného Pohotovosť s.r.o., Bratislava proti Z. S. (v tomto konaní navrhovateľovi, v exekučnom konaní ako povinnému), bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Je potrebné zdôrazniť, že uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29.07.2014, pričom z tohto uznesenia vyplýva, že exekučný súd poukazuje nielen na ustanovenia zákona č. 233/1995 Zb. a to § 44 ods. 2, § 41 ods. 1,2 tohto zákona, § 45 ods. 1,2,3, ale aj na ustanovenia Občianskeho zákonníka a to § 52 ods. 1,3,4, § 53 ods. 1,2, § 54 ods. 1,2 s tým, že vyvodil jednoznačný záver, z ktorého vyplýva:

Rozhodcovský rozsudok, ktorý bol vydaný rozhodcovským súdom a to Stálym rozhodcovským súdom sp.zn. SR 11295/2011 zo dňa 15.03.2012, je v zmysle uvedeného uznesenia nepreskúmateľný. Z tohto rozhodnutia vôbec nevyplýva, či povinný je spotrebiteľom alebo podnikateľom, keďže zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba a v konaní nebolo zrejmé, že by pri uzatvorení zmluvy konal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. To, že v zmluve o úvere je vyplnená kolónka resp. zaškrtnutá križikom samo osebe ešte nevyučuje hodnotenie úveru ako úveru spotrebiteľského a ide o všeobecný údaj, ktorý bez ďalšieho nevyučuje, že ide o úver spotrebiteľský. V tomto konaní nebolo preukázané a nebolo to preukázané ani zmluvou o poskytnutí úveru, aký konkrétny súvis s podnikaním povinného má uzavretie úverovej zmluvy, a teda bez preukázania konkrétneho účelu v naznačenom smere nemožno konštatovať, že zmluva má nespotebiteľský charakter. V tomto smere veriteľ a to Pohotovosť s.r.o. neunesol dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy, pričom je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že povinný (v tomto konaní navrhovateľ) nie je zapísaný ako podnikateľ v živnostenskom ani obchodnom registri a to ani podľa mena a priezviska, ani podľa identifikačného čísla uvedeného v zmluve. Uvedeným uznesením súd posúdil, že rozhodcovská doložka je neplatná,

považuje sa za neprijateľnú zmluvnú podmienku a jednoznačne z tohto uznesenia vyplýva aj záver, že zmluva nebola uzavretá ako absolútny obchod v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, čo evokuje záver, že ide o zmluvu spotrebiteľskú, keďže právoplatným rozhodnutím bola rozhodcovská zmluva vyslovená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V konaní sp.zn. 9Er/789/2013 uznesením zo dňa 22.08.2014 bolo exekučné konanie v plnom rozsahu zastavené.

V ďalšom súd zistil a to potvrdením výpisu štatistického registra organizácií Štatistického úradu SR (čl. 53), že navrhovateľ nie je podnikateľom, je samostatne hospodáriacim roľníkom nezapísaným v obchodnom registri, s hlavnou činnosťou ťažbou dreva.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Súd uvádza, že zmluva o úvere je formulárovou zmluvou, do ktorej sa údaje len vpisovali a ich obsah navrhovateľ nemohol ovplyvniť. Mohol zmluvu iba ako celok odmietnuť alebo ju prijať a podrobiť sa tak aj dojednaniu o zmluvných podmienkach. Táto skutočnosť spôsobuje neprijateľnosť zmluvných podmienok, pretože nie je možné akceptovať stav, v rámci ktorého jedna zo zmluvných strán zneužíva svoje postavenie na to, že diktuje spotrebiteľovi zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ buď bezvýhradne prijme alebo s ním dodávateľ neuzavrie zmluvu. Spotrebiteľ má objektívne iba veľmi nejasnú predstavu o obsahu zmluvných podmienok a to nielen vzhľadom na drobné písmo (súd pre prečítanie zmluvy musel použiť technické pomôcky), ale aj pre komplikovanú slovnú formuláciu a množstvo zmluvných dojednaní, ktorých obsah spotrebiteľ nie je ani schopný v krátkom čase pochopiť a zvážiť.

Podľa § 153 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu

neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd právny vzťah účastníkov konania neposudzoval ako absolútny obchod v zmysle § 457 a nasl. Obchodného zákonníka, ale podľa zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy o poskytnutí úveru. V konaní nebolo sporné a nespochybnil to ani žalovaný účastník, že navrhovateľ podľa predložených listinných dôkazov a to na čl. 8 a 10 uhradil žalovanému účastníkovi sumu 1.964,91 eur. Potom, čo súd preskúmal zmluvu o úvere uzavretú v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., mal skutočne za preukázané, že táto zmluva neobsahuje náležitosti špecifikované v ustanovení § 9 ods. 2 písm. a), f), i), j), k), r), y), preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Keďže na základe zmluvy o úvere zo dňa 16.08.2010 mal navrhovateľ uhradiť odporcovi ako veriteľovi 600,- eur a súd posúdil tento úver ako bezúročný a bez poplatkov a súčasne nie je sporné, že uhradil sumu 1.964,91 eur, rozdiel medzi uhradenou sumou a tou sumou, ktorú mal navrhovateľ ako spotrebiteľ uhradiť vo výške 1.364,91 eur predstavuje bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 451 Občianskeho zákonníka,

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že zmluvu o poskytnutí úveru č. 704500455 zo dňa 16.08.2010 je potrebné považovať za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov. Výška finančného plnenia, ktorú žalovaný účastník poskytol navrhovateľovi bola nepochybne preukázaná, preto rozdiel medzi tým, čo má navrhovateľ na základe prevodu žalovanej sumy do jeho vlastníctva veriteľovi uhradiť a rozdiel medzi tou výškou peňažného plnenia, ktorú odporcovi ako veriteľovi už uhradil, predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia, ktorú je povinný žalovaný účastník navrhovateľovi vydať. Z týchto všetkých dôvodov súd návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovel.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 v nadväznosti na ustanovenie § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a priznal náhradu trov konania navrhovateľovi, ktorý mal v konaní plný úspech. Výška trov konania bola vypočítaná v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. a to v zmysle tarify, pričom jeden úkon z istiny 1.364,91 eur predstavuje sumu 71,37 eur, pričom ide o tieto úkony - príprava a prevzatie právneho zastúpenia, predžalobná upomienka, návrh na vydanie platobného rozkazu, účasť na pojednávaní dňa 27.06.2016, všetko po 71,37 eur v zmysle § 10, § 13a citovanej vyhlášky. K odmene trov právneho zastúpenia (4 x 71,37 eur) vo výške 285,48 eur, je potrebné pripočítať výšku náhrady režijných nákladov - režijný paušál za r. 2016 t.j. 4 x 8,58 eur = 34,32 eur. Celková náhrada trov konania činí 319,80 eur. Právna zástupkyňa navrhovateľa preukázala, že je platiteľkou DPH, teda k odmene právnej pomoci je potrebné pripočítať v zmysle § 18 citovanej vyhlášky 20 % DPH t.j. 63,96 eur. Celková náhrada trov právneho zastúpenia navrhovateľa predstavuje sumu 383,76 eur. Takúto výšku náhrady trov konania je žalovaný účastník povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne navrhovateľa v zmysle § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľ je v zmysle zákona č. 71/1992 Zb. § 4 ods. 2 písm. zza) oslobodený od platenia súdnych poplatkov, preto súdny poplatok z návrhu vo výške 81,89 eur je povinný uhradiť žalovaný účastník, ktorému takáto povinnosť vznikla aj podaním odporu proti platobnému rozkazu zo dňa 31.03.2016.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.